

СКАЛА ВІКІВ
 Іншої підвалини ні
 хто не може заложити
 Викуп За Всіх

“СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?”

“Надходить поранок, та ще ніч”. — Ісаїї 21:11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
 Wartowa Basbta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LXII МІСЯЧНИК № 3

Марець, (March) 1931

ЗМІСТ

КОНВЕНЦІЇ	34
СПОМИН ГОСПОДНЬОЇ СМЕРТИ	34
ДОВІРЕ ОСТАНКА	35
Іспит	35
Чувайте і моліться	39
ВІВЦІ І КОЗЛИ	41
Суд	44
РАЙДУГА УГОДИ	45
ТЕКСТИ НА ОСВІДЧЕННЯ	47
ПИТАННЯ І ВІДПОВІДІ	48
ЛИСТ	48

„Став же я неначе на варті і, стоячи мов би на башті, роздумував, що скаже він мені, що відповість на мою жалобу.” — Аввакум 2:1.

OWTBZTS

На землі переносах народів у заколоти; як зареве море та філі [вибурені, невдоволені маси]. І омертвіють люди від страху та дождання того, що прийде на вселенну: сили бо небесні захитаються. ... Як побачите, що се стається, знайте, що Царство Боже близько. Випросуйтеся і підіймайте голови ваші, радуйтеся, бо наближилось викуплення ваше. — Євангеліє Маттея 24:33, Марка 13:29; Луки 21:25-31.

СЕЙ ЖУРНАЛ ЙОГО СВЯТА ЦІЛЬ

СЕЙ журнал є виданий в тій цілі, щоби помочи людам зрозуміти ціль Єгови. Він поміщує матеріал для систематичного студіювання Біблії, і всі його читачі можуть брати постійно участь в розбиранні його змісту. Він подає розклад дороги подорожуючих бесідників по зборах, і оголошує конвенції і подає справоздання з них. Він також поміщує програми для радіостанцій і поміщує відповідний поучаючий матеріал для пояснення Біблії через радіо.

Він точно тримається Біблії яко Божого об'явленого слова правди, і стоїть непохитно на основній правді великої жертви викупу, після котрої всі науки міряться. Він є незалежний від впливу різних партій, сект і людських віроісповідань. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує читачів до уважного розслідування кожного написаного в ній слова, порівнюючи його з наукою неомильного слова Божого. Він не мішається в жадні суперечності і не поміщує ніяких персональ них справ.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ НАС

ЩО ЄГОВА є єдиний справедливий Бог, Сотворитель неба й землі, і перебуваючий од віків до віків; що Льогос був початком Його творива, котрий опісля стався чоловіком; що Він тепер є Господь Ісус Христос у славі, котрому є дана всяка сила на небі і на землі.

ЩО БОГ сотворив землю для чоловіка, і створив совершенного чоловіка на ній; що чоловік добровільно переступив закон Божий і тому був засуджений на смерть; що через Адамів гріх усі люди прийшли на світ грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком для того, щоб статися Відкупителем людей; що Він дав своє життя в жертву за чоловіка, через що Він набув ціну викупу; що Ісус воскрес із мертвих, вознісся на небо і представив вартість свого чоловічества яко ціну викупу за чоловіка.

ЩО ЧЕРЕЗ МНОГІ СТОЛІТТЯ БОГ, через Христа, вибрав з між людей членів церкви, котрі становлять тіло Христа; що місія церкви є ступати слідами її Господа Ісуса Христа, преображуватися на подобиє Його, давати свідоцтво о імені й замірі Бога Єгови, і остаточно бути прославленою з Ісусом Христом в небеснім царстві; що Христос, Голова і тіло, становить “насіння Авраама”, котре буде благословити всі племена землі.

ЩО СВІТ СКІНЧИВСЯ; що Господь повернув і є тепер присутній; що Єгова посадив Ісуса Христа на своїм престолі і велить усім народам слухати Його.

ЩО ВЕЛИКА ПОДІЯ Перед усім творивом тепер є оправдання Єгового ім'я і слова, і що се є привилей як і повинність кожного правдивого Християнина давати свідоцтво Ісуса Христа, голосити, що царство небесне прийшло. *Ся євангелія царства мусить бути голошена.*

FOREIGN OFFICES

British 34 Craven Terrace. London. W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario
Australasian . . 7 Beresford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African 6 Lalie Street, Cape Town, South Africa

Прошені адресувати в кожному разі на Товариство.

WARTOWA BASHTA, Ukrainian. Monthly
Published by
WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY 117
Adams St, Brooklyn, N. Y., U. S. A.

Editorial Committee J. F. Rutherford,
W. E. Van Amburgh, J. Hemery, R. H. Barber, E. J. Coward.

Yearly subscription price, \$1.00 ; Canada and Foreign, \$1.50
Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post
office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879

Предоплата на Вартову Башту річно виносить в Злучених Державах, \$1.00, в Канаді і інших краях, \$1.50; в Великій Британії, Австралії і в Полудневі Африці, 7 ш. Предоплату в Злучених Державах треба посилати через поштовий переказ, експрес ордер або банковий переказ. В Канаді, Англії, Полудневі Африці і Австралії предоплату треба висилати лише до відділу того краю.

Сей журнал виходить на кількох мовах.

Для бідних, що неможуть заплатити за сей журнал, а бажають його читати, висилаємо даром, если о се попросять.

Увага для передплатників! В нас є такий звичай, що не висилаємо спеціального повідомлення, що отримали належність ані не повідомляємо що передплата скінчилась, а тільки зазначаємо се побіч адреси один місяць наперед.

КОНВЕНЦІЇ

Для вигоди всіх читачів ВАРТОВОЇ БАШТИ по всім світі, виголошуємо тепер конвенції тих, що люблять і служать Єгові як слідує:

23 до 26 мая, 1931, Париж, Франція.

30 мая до 1 червня, 1931, Берлін, Німеччина.

В червні (точна дата буде подана пізніше), 1931, Лондон, Англія.

24 до 30 липня, 1931, Колумбас, Огайо., З. Д. А.

Нехай всі в Америці і Канаді, если можливо, постараються щоби їх вакації припадали на час коли відбудеться конвенція в Колумбас, так щоби могли бути присутніми. Надіємось, що се буде дуже важна конвенція для Божих людей, в котрій сподіваємось отримати много благословеньств від Єгови. Президент Товариства надіється бути присутнім на всіх повисше згаданих конвенціях. Повніше виголошення буде поміщене в ВАРТОВІЙ БАШТІ.

РАДІО ПРОГРАМИ

WBBR Brooklyn, N. Y. 1300 K/C., 230 Meters.

Пів годинові програми будуть давані раз на місяць, що другої п'ятниці кожного місяця від 7:30 до 3:00 години вечером. То є 13-го марта з 7:30–8:00 год. 8-го мая в 7:30–8:30 год. 10-го квітня в 7:30–8:00 год. 12-го червня з 7:30–8:00 год.

СПОМИН ГОСПОДНЬОЇ СМЕРТІ 1931

Жидівський місяць Нісан, котрий є “початком місяців” після Єгови, зачинається з появленням нового місяця на небі, котрий є найближче до еквінокції (рівного дня з ніччю) на весні. Такий новий місяць сього року появиться в 2-гій годині 15 минут 19-го марта. Отже перший день Нісана зачнеться в 6-тій годині вечером того дня, в котрій то годині зачинається жидівський день після Писання.

Чотирнадцятий день Нісана зачнеться в 6-тій годині пополудні, 1-го квітня. Отже виходить, що властивий день на обходження спомину смерті Господньої є по 6-тій годині в середу, 1-го квітня, 1931 р. В тім то часі Господні помазанники зберуться разом в їх різних місцях для обходження спомину, котрий установив наш Спаситель.

Просимо усіх зборових секретарів, щоб вони подали звіт, зараз по спомині, число учасників в різних місцевостях.

ВАРТОВА БАШТА

І ВІСТНИК ПРИСУТНОСТІ ХРИСТА

VOL. LI.

Марець, 1931

№ 3

ДОВІР'Я ОСТАНКА

“Господь світло моє і спасення моє; кого мені боятись? Господь твердиня життя мого перед ким мені лякатись?” – Псалма 27:1

ЄГОВА постарався о достаточну провізію для всіх тих, що покійно вповають на Нього і котрі радісно беруть участь в оправданню Його слова й ім'я. Останок Його помазаників є тепер на землі. Ісус Христос, Голова помазаників, зібрав вірних разом до себе. Ніхто на землі окрім останка не може оцінити значіння бути у храмі. Ворог бачить останка і його активність, і тому він докоряє і погорджує ними і старається знищити останок Божий. Ті, що становлять той останок, будучи частю Божого слуги кляси, моляться о повну ласку Богу, і щоб вони далше були в Його службі. Такі з довір'ям вповають на Нього.

2 Двадцять шоста і двадцять сьома Псалма є близько споріднені собі відносно Писання і відносно тих, для кого ці Псалми були писані. Помазаники ясно бачуть, що ці Псалми не є лише досвідчення їх автора, але що вони є пророчими висказами написані головню для користі Божого народу на землі при кінці світа. Можливо що автор тих Псалм мав подібні досвідчення про які він описує, але помазаник ясно може бачити, що слова в тих Псалмах були диктовані Господом і записані для користі тих, що показали свою любов до Нього. Обидві Псалми кличуть до Бога о Його признання, і просять Його о потрібну поміч, і в обидвох є показано вповання на Нього.

ІСПИТ

з Від приходу Господа до Його храму, проби на дітей Божих не переставали приходити. На декотрих з них падали дуже ostrі проби від того часу. Тоді приходили проби знеохочення, і задля сильної опозиції, або сих ostrіх проб, декотрі з Господніх дітей питали себе: “Чи я є Божим помазаником чи ні, або чи може Господь відкинув мене?” Такий іспит себе є доброю річчю, і є в гармонії з Божою волею. (1 Коринтян 11:28) “Самих себе розбирайте, чи ви в вірі; самих себе вивідуйте. Чи то ж не знаєте себе самих, що Ісус Христос у вас є? Хіба тільки що ви не достойні”. (2 Коринтян 13:5) Якщо помазаник думає про себе тверезо, так як він повинен думати і тоді вивідус

себе чи він у вірі, і все пам'ятає своє споріднення до Бога через Ісуса Христа, тоді він може прийти до властивого заключення. Слова псалміста в 26 Псалмі відкривають таке вивідання себе, і молитву до Бога, щоб Він розглянув напрям поступовання Його дитини і дав їй своє признання.

4 Господь не обіцяє, що Він схоронить своїх дітей від ostrіх проб, але Він обіцяв помазаникам, що Бог буде скріпляти своїх дітей в тих пробах, если вони будуть вірні Йому. Услів'я угоди мусять бути виконані. Головним предметом нападу через Сатану є останок, і Сатана вживає ріжних знарядів, щоби знищити той останок. Сатана нападає в те місце котре він уважає за найслабше. Щоби помочи побідити Сатану, Ісус сказав до своїх правдивих послідователів: “Хто ж видержить до останку, той спасеться”. – Маттея 24:13

5 Сатана навіть нарушив був питання відносно Йова, а іменно: Чи Йов покаже свою невинність серед найбільше ostrіх проб? Історія про Йова є записана для користі Божих дітей на землі, на котрих кінець віку прийшов. Сей факт, що книжка Йова ніколи не була зрозуміта є доказом, що лекція тої історії є дана головню для теперішнього часу. В послушенстві до Божих заповідей Його помазаники йдуть проповідувати євангелію царства, і коли вони се чинять вони є постійно нападані многими агентами Сатани. Отже час від часу треба себе вивідати, щоб дитина Божа могла бути певною, що вона є в любові Божій. Если Християнин знайде, що він терпить задля вірності до Бога і Христа, і задля справ царства, тоді се буде сильним доказом, що він є правдивий і знаходиться на правдивій дорозі. Тоді він пам'ятає слова Ісусові, котрі Він сказав до своїх вірних в теперішнім часі, а іменно: “І будете ненавиджені від усіх задля ім'я мого. Та й волосина з голови вашої не загине. У терпінню вашому осягніть душі ваші”. – Луки 21:17–19

6 Тут зараз можна завважити, що послідователі Христа мусять йти дорогою терпіння. Але терпіти не значить, поверховно тішитись підчас переносення пробів. Противно, дехто може поверховно плакати і в той самий час терпеливо

зносити проби і поступати вперед. На його лиці можливо не видно веселості. Терпіти значить витривало й постійно виконувати задачу серед опозиції, або переслідування, й в той самий час радуватись в собі, знаючи, що він чинить волю Божу. Ось так він примушений йти вперед попри всю опозицію. Терпіння походить задля постійного вповання на Єгови.

7 Тепер останок є у війні з Сатаною, котрий розпучливо старається знищити їх, тому що вони є самотніми і дійсними ворогами Сатани, котрий тепер є на землі. Ми мусимо постійно воювати аж до кінця, але пам'ятаймо, всякого часу, що Господь обіцяв, що хто останеться вірним, той не буде ушкоджений. “Навіть волосина з голови вашої не загине”. Тут є сильна обітниця, і правди ва. Слова в Псалмі 26 і 27 головню відносяться до останка. Слова псалміста показують, що такі не шукають похвали від людей, але яко діти Божі, вони хотять бути певні, чи вони є признані. Для того вони моляться: “Суди мене, Господи, бо ходив я в невинності моїй; і на Господа вповав я, і не схитнуся. Спробуй мене, Господи, і досвідчися; розглянь внутро й серце моє”. – Псалма 26:1,2

8 Іншими словами сказати, що Християнин просить Господа, щоб його справа пішла перед Бога й щоб Він розглянув її, й повідомив його в чім його дитина є недостаточна. Тоді він ставить свою справу перед Господом для розслідування. Завважмо, що він не оправдує себе задля своїх власних чеснот. Він пізнав, що самооправдання Господь не признає. Правдивий послідователь Христа зрозумів, що він не може виробити собі прекрасний характер, котрий би впадобався Господу. Павло був вибраний Богом, а однак він сказав: “Знаю бо, що не живе в мені добро”. (Римлян 7:18) Він не вдавав, що він виробляв собі солодкий і прекрасний характер, і не робив себе правдивим, і задля тої причини був відповідним до царства Божого. І так псалміста тут робить натиск на своє вірне посвячення Богу і на своє вповання на Нього. Така річ є можлива і такої річі вимагається від кожного, кого Бог оправдає. Іншими словами переказати думку псалміста, котрі то слова вдійсності є слова вірних членів останка, він ставить свою справу перед Господом в такий спосіб:

9 “О Господи, Твоя доброта й любов є все передо мною. Зі всіх сторін я бачу Твою правду й справедливість, і Твоя доброта є об'явлена для всіх тих, що люблять Тебе; я ходив у Твоїй правді й вона була світильником для ніг моїх; я не бажав ходити ніякою іншою стежкою. Я не вдавав до марної філософії, ані я не товаришив з тими, що роблять розділення між Твоїми народами і противляться Твоїй організації. Я ненавидів,

отже оминав, зібрання тих злочинників і я не бажав засідати з ними, тому що я шаную Твою доброту й любов. Глянь на мої руки, вони є невинні, і я не приставав до нікого хто противиться Твоїй роботі. Се я чинив, щоб мати часть в даванні свідоцтва про Твої великі діла і в прославленню Твого ім'я, і щоб співати про Твою честь”.

10 Тоді той слуга просить Бога, щоб Він не викинув його в місце тих грішників лукавих, а щоб Він розглянув його і знайшов його, що він тримається своєї невинності. Коли Йов був пригноблений своїми мучителями він сказав: “Ось, він убиває мене, та я не перестану надіятись”. Так і вірні члени останка, будучи тяжко переслідувані ворогами, вповають на Бога і з натиском кажуть: “Я ж ходжу в невинності.... Нога моя стоїть на рівній дорозі; на зборах прославлятиму Господа”. Правдиве бажання щирого останка є, що би дістати Боже признання, а не признання яко го-будь чоловіка. Він знає, що він не може оправдати себе перед Богом; але він просить Бога, щоб Він розглянув його справу, щоб йому отримати признання від Господа.

11 Кождий з помазанників може пізнати через розглянення себе чи він затримав або ні свою невинність перед Богом. Він може спитати себе: Від коли Господь прийшов до храму, чи була коли хвиля що я не любив Бога? Чи мав я коли нелояльну думку відносно Бога, або Його організації або Його роботи? Чи я коли співчував тим, що противляться Його роботі? Всякого часу моє головне бажання було щоби чтити Боже ім'я, й доказувати мою любов Йому через сповнення Його заповідей. Моє серце, мої думки, і мої почуття всякого часу були з Богом. Я знаю, що я є несовершений, але я надіюсь, що мій Бог, і мій Господь буде судити мене після моєї вірності.

12 Ніхто не може бути лояльним і правдивим Господу если він не сповняє заповідей Його. (1 Йоана 5:3) Хто противиться роботі Божій, яка є виконана через Його організацію, не може бути лояльним і вірним Богу, бо противитися навіть тим, котрих Бог уживає в своїй службі, значить чинити беззаконність. Всякий може рішити, чи він старався або ні, служити Богу радісно через виконання Його заповідей, а головню в голошенню Його царства через проповідування правди з чистого й несамолюбного серця. Таке вивідання себе і заключення в світлі фактів і Писання приносить мир для ума, тому що він вповає на Єгови. Таке вповання є показане словами псалміста: “Нога моя стоїть на рівній дорозі, на зборах прославлятиму Господа”. – Псалма 26:12

13 Тепер починається початок Псалми 27, в котрій є показане цілковите довір'я до Єгови. Пророк Ісаїя (12:1) представляє нарід Божий,

котрий приходить до вирозуміння, що Єгова вполюбав їх, і що тепер Його гнів є відвернений від них, і таке знання приносить їм потіху, мир і радість. Ся Псальма показує, що Божий нарід знаходиться в подібних обставинах. Вірні бачуть, що вони є оточені зі всіх боків жорстокими ворогами, і що Його напад проти них є під кермою Сатани. Тепер вони бачуть, що Сатана зібрав свої сили, і привів їх до фронту, тих, що були колись дітьми Єгови, і котрі колись ходили в світлі, аж беззаконня запровадило їх на злу дорогу. Тепер сі опущені одиниці сталися гіркими ворогами вірних, і посідаючи знання, вони є лучшим знарядом Сатани, який він уживає проти тих, що є в ласці Божій. Але ніщо із сих річей не лякає вірних, ані не відверне їх від непохитного посвячення Єгові. З довір'ям і з відвагою вірний останок каже: “Єгова світло моє і спасення моє; кого мені боятися? Господь твердиня життя моє; перед ким мені лякатися?” – Псальма 27:1

14 Злочинники є ті, що колись були просвічені словом і духом Божим, і котрим була дана нагода служити, і показати їх любов до Нього, і котрі задля самолюбства, відвернулися від Бога, і сталися противниками Його й Його роботи. Тоді вони сталися гонителями Божих любих свідків. Будучи кермовані головним ворогом, вони даліше кажуть, що вони виконують роботу в ім'я Господа. Однак вони ненавидять і відкидають всякі напостереження Божих слів і переслідують Його свідків. Деколи, щоби звести і спричинити розкол між родинами Божої видимої організації, сей зведений знаряд Сатани вживає часом “добрих слів і мови” й сим спричиняє, що многі слабші падають під їх вплив і відступають від Господа. Тоді вони чернять Божі діти, котрі народились під тою самою угодою або матір'ю, і все це вони роблять під впливом Сатани, щоб слово Боже між Його дітьми стало маловажним. Занім всі ці річі вповні сповняться, Бог показує їх вірним для їх заохочення і охорони.

15 Господній останок тепер бачить “чоловіка гріха, сина беззаконня” об'явленого і вірою, сподіюючись на слово Боже, вони бачуть кінець його. Злучені сили ворога не зрушують вірних з їх рівноваги. Вони кажуть: “Як здогонили мене злоки, щоб пожертви тіло моє; напасники і вороги мої – вони спіткнулись, і наклали головами”. (Псальма 27:2) Се об'явлення Божої охорони і доброти спонукає останка бути одважним і казати: “Коли військо облогою проти мене стане, не боїться серце моє; як вдарить боєм на мене, я й тоді вповаю”. – Вірш 3

16 Се пророцтво в Псальмі є образом на останка або “слуги” клясу, котра стоїть неушкоджена аж до кінця. Той “слуга” бачить сильну і злу силу під провідництвом сатани, котрий виступає до

нападу, однак каже, що він не боїться, тому що він є під покровою Єгови. Його віра в Єгову є так сильна і так цілковита, що хотів би всі війною йшли проти нього, тому що він є слугою Божим, то він не злякається, але з довір'ям вповатиме на Єгову. Він бачить сили за силами виступають проти нього, і вповаючи вірою, він стає чим раз сильніший в Господі. Коли ворог оточив Єлисея і Бог об'явив присутність ангельських сил, висланих для його охорони, тоді пророк сказав: “Не лякайся, бо тих, що з нами, більше, аніж тих, що з ними”. (2 Царів 6:15) Так і тепер коли слуга Божий робить роботу представлену через Єлисея, і вороги наступають великими ордами, той слуга не боїться, тому що він вповає на Єгову, котрий обіцяв послати свої ангели, щоб охоронити слугу в сім часі. – Псальма 91:11,12

17 Лише ті, що знають Єгову і котрі є певні своїм спорідненням з Ним, і если вони законно виконують Його волю, сі можуть мати радість і вповати на Нього. Не кождий, що служить Богу і каже “Господи, Господи” може мати таке довір'я. Лише ті, що несамолюбно служать Богу і з довір'ям вповають на Нього можуть мати таку віру. Через вивідання самого себе, той слуга може рішити чи він є непохитний, і чи він є в невинності. Если так, то він перебуває в радості Господній і тому радується коли він бачить, як Господь і Його армія відганяє ворога від воріт, щоби ім'я й слово Бога Єгови було оправдане на віки. Він даліше розуміє, що бути вірним і бути побідником, котрих представляв Йов, значить бути в ласці Божій і знаючи се, той слуга буде поступати вперед. Його віра і вповання на Єгову ростуть сильніші, і тому він стає сильним в Господі, і в потугі сили Його.

18 Кождий член того слуги кляси може бачити, що Бог ласкаво помістив сі правди в своє слово, яко спеціальну поміч, потіху й заохочення для вірних в сім часі. Се є час найбільшої небезпеки, тому “лихий” провадить розпучливу війну проти останка, а однак се є найбільше благословенний час зі всіх часів для Божих вірних бути тепер на землі. Господь провадить армію праведності і є абсолютно певний побіди, і незадовго Боже ім'я буде цілковито оправдане, і вірні будуть мати маленьку частку в сій роботі.

19 Зрозумівши доброту Єгови, таке довір'я побільшує любов того слуги до Єгови. Тепер той слуга знаходиться в храмі, де він був зібраний через Голову того слуги. Останок, з ласки Божої, тепер має видіння славної організації Єгови, із престолом Всевишнього стоячого над усіма. Сидячий на престолі є представлений в Одкриттію яко найдорожчий камінь, славний в блиску світла, і чистий наскрізь, і без порівняння в справедливості. Се є дім Божий і Він є славою його. Се

є Його організація, і слава Божа окружає її.

20 Красота й слава Предвічного Царя зачалась відкривати тому “служі”, або останку коли храм в небі був отворений для нього, і жадний чоловік не мав ніц спільного з тим видінням. Тоді Господь поміг зрозуміти тому “служі” кляси про річі, що мусіли скоро наступити, і чинячи се, Він показав їм сі славні річі в Його славній організації. Той “слуга” знає, що Єгови є всесильним, всекрасним і славним, і світло з храму даліше побільшає його видіння, і тому з щирого серця він каже: “Одного в Господа прошу, одного тільки бажаю: жити в домі Господнім поки життя мого, щоб дивитись на благодать Господню і служити в храмі Його”. – Вірш 4

22 Останок того “слуги” тепер просить Бога, щоб він міг остатися в блаженнім місці по всі дні його життя, і даліше оглядати красоту Господню й вчитись від Нього. Тут не треба розуміти, що се значить говорити побожні слова або бажати мати солодкий спочинок і жити без труду і без боротьби. Типічна святиня не була місцем мешкання для священників. Се було місце Божої служби. Отже сей текст можна властиво зрозуміти й пристосувати до служби кляси, коли Господь будував Сиона і вірні були приведені в Його організацію і були помазані. Кожний член останка є свідомий, що він є в домі Єгови, котрого то дому Ісус Христос є Головою, і що він мусить там перебувати, і повинуватись правам і регулам. Знаючи се, він молиться, щоб він міг остатися там по всі дні його життя й оглядати красоту Єгови і пізнати більше Його чудові діла, щоб шанувати Його й служити Йому.

22 Сей вираз бажання бути в домі Єгови не є молитва або прозьба, бути забраним до неба й від заколоту в світі, як декотрі молилися в часі періоду церкви представленого через Ілію. Ніхто з вірних слуг тепер не може молитися в такий спосіб. Він дорожить фактом що все, що він має є дорогоцінним дарунком від Бога й що в сім життю він має привілей бути слугою Божим, і коли він се чинить, він бажає перебувати в домі Господнім і оглядати Його красоту й славу, і пізнати Його й служити Йому. Він бажає пізнати Божі дороги, щоб йому чинити те, що прославляє Бога; він знає тепер, що він мусить перебувати в домі Господнім щоб він міг виконувати волю Божу. Той слуга мусить перебувати в тайнім пробутку Всевишнього в безпеченьстві під-час коли він є зайнятий в блаженній службі Єгови.

23 Той “слуга” є вповні свідомий о теперішнім клопоті і що той клопіт буде окружати Божий на рід під-час його побуту на землі. Задля гніву ворога й його агентів, той слуга добре знає, що війна мусить точитися аж поки ворог цілковито буде зв'язаний. Той слуга бачить наближення

великої війни Всемогущого Бога і він знає, що се буде найбільше горе яке коли було в світі; і він знає, що хто перебуває в домі Господнім той є безпечний. Для того той слуга каже: “Він бо заховає мене в своїй домівці в день недолі, Він захистить мене в затулку намета свого, Він підніме мене на скелю!” (Псалма 27:5) Сі слова показують віру й цілковите вповання в Єгови, і що вони були написані наперед для підкріплення й потіхи останка, членів тіла Христового на землі, котрі будуть перебувати там аж до великої битви. Ворог грозить останку, або служі, і збирає всю свою силу, і всіх своїх агентів, щоби знищити того слугу і роботу в якій він є зайнятий. Однак той “слуга” не злякається й не буде сидіти тихо, ані не буде стриманий в роботі, і буде даліше йти вперед і прославляти Бога. Він цілковито вповас на охорону Єгови, і каже: “І тоді піднесеться голова моя над моїми ворогами кругом мене; і принесу жертву радісну в чертозі Його; співатиму Псалми Господеві”. – Вірш 6

24 Нема іншої причини задля котрої останок мав би бути тепер на землі, хіба щоби дати свідоцтва про ім'я і слово Єгови. Вони служать Господу й мусять доручувати вість повірену їм князям і народам під сатанським правлінням, даючи повідомлення що має скоро настати. Той тайний пробутток не є такий, що з його не можна чути співу в честь імені Єгови. Той “слуга”, знаючи своє безпеченьство в домі Господнім, підносить голову свою над ворогами й каже відважно: “Принесу жертву в чертозі Його; співатиму Псалми Господеві”. Під сим він розуміє, що в сім тимчасовім пробутку на землі він буде прославляти Бога і жертвувати хвалення уст своїх, і буде вірним і правдивим свідком. Се заключення є поперте словами апостола: “Тим оце через Нього приносимо жертву хвалення без перестанку Богу, се єсть “овоч уст” що визнають ім'я Його”. (Жидів 13:15) Се не значить нічого іншого, лише радісна служба виконувана через Божого останка через голошення вістки о царстві, яко свідоцтво всім народам землі.

25 З словами наруги, посмішки та покипку, сі агенти ворога кажуть до останка: “Ви лише занімаєтесь продажжю книжок, ви не служите Богу”. Декотрі брати мають слабе знання і віру, і є стримані таким атакком. Однак вірні пам'ятають, що Ісус, Голова служби, приказав своїм послідователям голосити євангелію царства яко свідоцтво перед остаточним кінцем і що Він приказав, що всі члени дому Його мають бути Його свідками, і що всі в храмі прославляють Його. – Маттея 24:14; Ісаї 43:10–12; Псалми 29:9

26 В який же інший спосіб се свідоцтво можна дати як не через радіо, і не через видання книжок в котрих міститься вість правди? Самий Гос

подь постарався о сі річи, і тому се є повинність помазаників уживати те, що Бог постарався. Чим більше книжок о правді є доручені в руки людські, тим більше свідоцтво дане в честь Бога в послушенстві до Його приказів. Ся маленька сума грошей за книжки не покриває видатків видання й доставки книжок. Господь дає народові доброї волі нагоду нести почасті тягар видання книжок для їх власного добра. Вірні й правдиві не дозволять сим жорстоким і неоправданим нападам стримувати їх в роботі давання свідоцтва.

ЧУВАЙТЕ Й МОЛІТЬСЯ

27 Господні свідки стрінулись лице в лице з ворогом. Їх привілей служби пригадує їм всякого часу, що вони належать до Єгови. Так довго як їх боротьба провадиться, так довго останок буде підлягати пробам і мусить чувати, і молитися Богу. Через Його ласку вони є схоронені і отримують поміч. Огняні стріли ворога все летять на тих, що служать Богу. Між громадою вірних товаришать також чернителі котрих ворог уживає хитро й тайно, щоби шкодити Господній роботі. Є й такі, що думають, що вони є в правді, а однак є заняті обчерненням тих, що є пильно заняті в службі Господній. Дальше є також отверті атаки зроблені ворогом, котрий вживає своєї бистроумності й злоби щоби повалити заміри Господні в даванні свідоцтва для народів. Обов'язком кож дого останка бути все чуйним, щоби йому все триматися і поступати після правил Божої організації і бути в близькій сполучі з Господом через молитву. О сій потребі пригадують слова Божого пророка, а іменно: "Почуй Господи, голос мій взиваючий; зглянься, і вислухай мене". (Вірш 7) Ісус знав, що Він був вірний Богу і що Він служив Йому безперестанку й вірно, однак Він молився і кликав до Бога о поміч й потіху, і що ворог повинен бути знищений, задля слави Божої.

28 Вірний останок все шукає лица Єгового, бажаючи Його ласки. Почування серця того слуги спонукують його так робити. Для того він каже: "Господи, лице Твоє шукатиму." (Вірш 8) Той слуга зрозумів, що Єгова є його найлучшим приятелем і що його серце бажає мати всякого часу признання Всевишнього. Від першу коли той слуга пізнав Єгову, і навіть перед тим, занім він пізнав Його, Бог все був його найлучшим Приятелем, і він бажає все бути в тім товаристві і тішитися сим солодким зв'язком. Для того він молиться: "Не одвертай лица Твого від мене, не відсилай в гніві слугу Твого, не цурайся і не опустити мене, Боже, спасителю мій". – Вірш 9

29 Всякий що цілковито віддав себе на службу Богу зараз пізнає, що чинячи се він зірвав всякі

земські й тілесні зносини. Часом чоловік покидає жінку, а жінка покидає чоловіка. Діти відвертаються від родичів, що служать Господу. Колишні товариші відцураються вірних послідователів Господа. Звичайно буває, що родичі указують свою велику любов до дітей і гордяться ними. Вони роблять різні старання для них. Вони посилають їх до школи, виучують їх, вибирають їм ремесло, одружують їх, і загально стараються о них. Однак, коли та дитина посвятить себе Богу Єгови на Його службу, тоді вся ся опіка земських родичів зникає. Родичі покидають дитину і не помагають їй в часі потреби. Всяка земська зв'язь є перервана. Однак тепер та дитина Божа має запевнення, що небесний Отець не покине її, тому що є написано про дитину Божу: "Не оставлю тебе, ані не покину тебе". (Ісуса Навина 1:5; Жидів 13:5,6) Згідно з сими словами псалміста, промовляючи за останка, каже: "Бо коли б покинули мене батько мій і рідна мати, то Господь прийняв би мене". (Вірш 10) Останок не дбає про нічیه інше признання, лише йде вперед і служить Господу.

30 Тепер слуга Божий стається чужинцем для цілого світа. Нема ані одного чоловіка, на котрого він міг би сполігати о поміч. Вдійсності, він не хоче сполігати на жадну людську силу. Так зване Християнство каже, що з першу їх організація була родичами "Християнства", але тепер вони цілковито відкидають тих, що покірно йдуть слідами Ісуса і котрі стараються бути послухними приказам Господнім, щоби бути Його свідками. Ті, що колись товаришили з останком як їх брати в Христі, тепер також покинули їх. Але сей стан відлучення останка, і се що він є неначе самітний, не занепокоює його. З задоволенням, утіхою та з радістю в серцю він каже: "Мій Отець взяв мене і Він буде дбати про мене". Про се саме апостол Петро пише для підкріплення його братів в Христі: "Смирність ж під сильну руку Божу, щоб підніс вас угору свого часу; всяку журбу вашу скинувши на Него, бо Він старається про вас". (1 Петра 5:6,7) Ся обітниця головно відноситься до часу коли Сатана й його агенти стараються знищити останка.

31 Той слуга, знаючи, що він є безпечний як довго він перебуває під покровою Всевишнього, але боїться лише розгнівати Єгову, тепер поступає вперед зі страхом і трепетом. Сей страх не є терпіння, але осторожність, щоби робити лише те, що приносить найлучші наслідки. Для того той слуга каже до Бога: "Вкажи мені, Господи, дорогу Твою, і провадь мене по простій стежці задля ворогів моїх! Не віддай мене зажерливим гонителям моїм! Бо проти мене встали брехливі свідки й той, що злобою дише на мене." (Псаль

ма 27:11,12) Він бажає ходити точно дорогами Божими, і для того він молиться щоб йому показати їх.

32 Слова “На світі між живими” спевністю що не відносяться до неба. То місце символічно представляє стан, і для того “світ живих” відноситься до стану тих, що мають життя і всяке право до нього з ласки Божої. Життя останка Бог заховав і хоронить в Христі Ісусі. Отже всі члени храму є в стані неначе “на світі між живими”. Если вони будуть вірні у слов’ях своєї угоди аж до кінця, то вони можуть бути цілковито певні вічного життя. В теперішнім часі на останка нападає ворог великою силою й числом. Бажаючи бути певним, що він йде правою дорогою, і що він має признання Бога, він просить Єгови розглянути його і випробувати його, і знайти що він є правий. Він ставить свою справу перед Господом в світлі Писання. Він бачить, що він був вірний і стоїть далі сильно у своїй невинності. Для того з повним довір’ям той слуга каже: “Я вірю, що я побачу благодать Господню на світі між живими”. (Вірш 13 Роттердам) Інакшими словами він каже: “Під-час мого побуту в шатрі, або в тимчасовім помешканні на землі, борючись доброю боротьбою віри і радісно прославляючи Єгову, я вірю, що я далі буду бачити добрі річі Всевишнього”.

33 Очевидно Єгова є задоволений таким довір’ям, вірністю і постійністю останка. Згідно з сим, Він говорить до слуги, через Його Голову, словами запевнення і каже: “Вповай на Єгову! Будь потужен, і май одвагу в серці, і дожидай помочі від Господа”. (Вірш 14) Сі слова приносять мир, потіху і відвагу для кляси слуги. Вони дуже пасують і є відповідні на сей час.

34 Той слуга кляса жис ще на землі, і він зачинає оцінювати блаженне споріднення яке існує між слугою і Єговою, великим Вседержителем. Ісус Христос, Цар і Екзекутор замірів Єгови, котрий промовляє за Єгову, каже до вірних послідователів, що були приведені під ризи справедливості і котрі знаходяться в угоді о царство: “У світі горе матимете, тільки ж боріться: я побідив світ”. “Будь вірний аж до смерті, і дам тобі вінець життя”.

35 Отже останок бачить, що він цілковито залежить від Єгови і тому його довір’я до Нього є цілковите. Він є в угоді з Господом о царство. Вони знають, що если вони будуть вірні до їх часті угоди, то вони будуть навіки в тім царстві, тому що Бог є все вірний до своєї часті угоди. Отже вони сподіваються на Нього о те царство.

36 Цілковите виконання у слов’їв тої угоди через слугу, принесе йому велику нагороду – безсмертність. Але навіть і в сім случаю той слуга сподіюється на Єгову, тому що Єгова є по другій стороні угоди. Отже між Єговою а Його помазаними си

нами існує все та чудова і прекрасна зв’язь. Таким спорідненням ніхто інший не може тішитися ані розуміти його.

37 В сих останніх часах, коли обставини є напружені і боротьба остра, Бог ласкаво постарався о поживу в своїм слові для нового сотворіння через котре він є запевнений дальшої ласки Всевишнього. Той слуга має причину мати повне довір’я в дальшу ласку Всевишнього, тому що він знає, що Єгова все дотримує своєї обітниці. Той слуга радується служити Єгові, тому що він любить Його, і він доказує свою любов через одважне голошення про ім’я Всевишнього. Із великою радістю той слуга йде вперед і співає нову пісню в честь імені Єгови.

ПИТАННЯ ДО СТУДІЇ

- § 1. Чому Єгова постарався о спеціальну провізію для помазаників в сім часі?
- § 2. Про що описують ті Псалми? Для чийої користі вони були написані?
- § 3. Опиши обставини задля котрих були написані Псалми 26,27, як дитина Божа може набути поміч подану їй?
- § 4. Опиши ostrі проби, котрі приходять на дітей Божих. Яку обітницю Бог дав в сім случаю?
- § 5. Що тепер об’явилося відносно цілі книги Йова? Чому само-вивідання себе є потрібне і помічне?
- § 6,7. Що значить терпіти? Як приходить терпіння і чому воно є потрібне в сім часі?
- § 8,9. Поясни значіння Псалми 26:1,2. Перекажи своїми словами зміст сих Псалм і покажи для чийої користі вони були написані.
- § 10. Як останок розумів слова: “Я буду ходити в моїй невинності; я буду прославляти Бога”.
- § 11,12. Покажи як кожний з помазаників може знати чи він стоїть у своїй невинності взглядом Бога. Яку пробу вірності мусить стрінути той, що є активним?
- § 13. Яку спільність має Ісаїя 12:1 з Псалмою 26?
- § 14,15. Хто є “беззаконник”? Опиши в який спосіб вони ділають. До чого допровадить активність?
- § 16. В яком змислі слова в Псалмі 27 відносяться до теперішнього часу?
- § 17,18. Під яким у слов’ям лише може слуга Божий радуватися і вповати на Бога? Чому Бог поставив сі права перед вірними в сім часі?
- § 19,20. Що є за вдохновенним видінням даним тепер останку?
- § 21,22. До чого відносяться слова в Псалмі 27:4?
- § 23,24. Що значить “день недолі”? Який є напрям останка в сім часі?
- § 25,26. Що виконують вірні під-час коли вони перебувають під покровою Всевишнього? О що постарався Єгова, щоби доконати роботу свідництва? Як ворог старається перешкодити сій роботі?
- § 27. Для якої причини були висказані слова в Псалмі 27:7, і чому сказано останку, щоби він молився й чував?
- § 28. Що значить шукати лиця Єгови? Як той слуга мав виконати се?
- § 29,30. Опиши обставини серед яких слова в 7 вершику відносилися до останка.
- § 31. Як верші 11 і 12 пасують яко слова вірного слуги?
- § 32. Як той слуга глядить на “добрі річі в світі живих”?
- § 33–36. Чому до слуги сказано: Вповай на Єгову, і будь сильний і відважний?
- § 37. О що постарався Єгова в сім часі для своїх вірних? Як вірні показують своє оцінення тої провізії?

ВІВЦІ Й КОЗЛИ

ЄГОВА велів написати пророцтва для інструкції тих, що бажають пізнати правду. В 25 голові євангелії Маттея знаходяться слова Ісуса про вівці й козли. Се є пророцтво написане в формі приповіді, і ціль його була, щоби заховати його значіння аж до часу сповнення його. Коли якась подія станеться, тоді се називаємо фізичним фактом. Коли ж ми бачимо, що добре нам знані факти, коли приложити їх до пророцтва, пасують як раз до того пророцтва, тоді ми можемо знати, що то пророцтво сповнилося. Се є один із доказів, що всі пророцтва походять від Бога Єгови, тому що ніхто з людей не може предсказати те, що має настати.

Многі щирі Християни старались пояснити значіння пророцтва про вівці й козли, але не змогли. Причина є ся, як се каже Писання, що пророцтва не можна пояснити перед часом. У своїм назначенім часі Господь переведе події, що становлять сповнення того пророцтва, і тоді ті, що щиро бажають знати правду, будуть ясно розуміти його. Дехто пояснював, що се пророцтво значить, що в однім дню з двадцять чотири години всі люди на землі будуть зібрані перед судище Христа і отримають остаточний вирок. Та се не може бути правдою, тому що всі люди на землі не можуть перейти за двадцять чотири години. Інші знов казали, що то пророцтво відноситься до тисяч років царювання Христа в котрім то часі всі люди будуть розділені на дві громади предтавлені через вівці і козли. Се також не може бути правдою задля многих причин; але ми угадуємо тут одну, котра вистарчить, а іменно: Що сей суд є даний на підставі сього, що є зроблено або не зроблено для братів Христа, а під-час Христового царства на землі не буде Христових братів.

Слово Боже показує, що Біблія була написана для особлившої користі людей, що будуть жити на землі при кінці світа. Се вже саме собою доказує, що пророцтво про вівці і козли мусить сповнитися і буде зрозумілим занім всі члени тіла Христового заберуться з землі на небо. Ми живемо в часі, коли Бог кидає своє світло на Писання як ніколи вперед, тому що прийшов на се власний час.

Ісусові слова в сім пророцтві назначують час сповнення його коли Він каже: “Як же прийде Син чоловічий в славі своїй, і всі святі ангели з ним, тоді засяде він на престолі слави своєї, щоби судити. Сі слова Ісус сказав до своїх учеників яко відповідь на їх питання відносно кінця світа і Його приходу до них, як се Він був обіцяв. Се є дальшим доказом, що сповнення пророцтва відноситься до певного часу, т. є., до кінця світа; бо без сумніву Ісус відповів на їх відповідь вірно, і

їх питання головню відносилося до кінця світа.

Біблійні докази й інші поза Біблійні, і котрі всім є добре відомі, показують неомильно, що кінець світа, що значить кінець царству Сатани, прийшов восени в 1914 році і був зазначений початком світової війни, точно так як Ісус предсказав в двадцять четвертій голові євангелії Маттея.

Події в першій і другій приході Ісуса є подібні собі. Три і пів роки по своїм першій приході Ісус прийшов до типічного храму в Єрусалимі, щоби судити суд. Протягом такого самого часу, а іменно, три і пів роки від осені 1914 року, т. є., на весну в 1918 року, Ісус прийшов до свого храму в цілі суду, і для того той рік зазначив початок часу судження. Факти на котрих той суд згаданий в пророцтві упирається, мусів зачатися перед тим часом і має продовжатися аж той час суду скінчиться. Пророцтва зазначені в Псалмі 11 і Маттея 3, і в інших місцях Біблії, показують, що Ісус прийшов до свого храму з своїми ангелами-слугами для того, щоби судити суд, і І Петра 4:17 є показано, що такий суд мусить зачатися над послідувачами Ісуса Христа. Тепер перечитайте уважно пророцтво зазначене в двадцять п'ятій голові в євангелії Маттея від 31 до 46 вершика. Там можна завважити, що даний вирок суду не є проти Його дійсних послідувачів, але проти тих, що називають себе послідувачами і в той самий час роблять зло або добро для тих, що є правдиві і вірні послідувачі.

Написано є, що Ісус сказав: “Зберуться перед Него всі народи; й відлучить Він їх одних од других, як пастух одлучає овець од козлів; і поставить овець по правиці в себе, а козлів по лівиці.” (Маттея 25:32,33) “Всі народи” згадані тут відносяться до всіх людей, що становлять так зване християнство, себто ті народи, що називають себе християнами, щоби відріжнити себе від поганів. Народи складаються з володарів і з тих, над котрими ті володарі панують. Власті знов складаються з трьох елементів, а іменно, купців, політикерів і релігіїв. Від 1919 року народи християнські є зібрані в Лігу Народів. Так зване Християнство є відвічальне за витворення Ліги Народів. Ніколи перед тим в історії чоловіка не були народи так зібрані. Радіо уможливило сим народам мати сполучність між собою. Позаяк Господь Христос є у своїм храмі судити суд, тому всі народи є зібрані перед Ним. Дивлячись на нинішній час, Господь говорить до свого народу через пророка Аввакума 2:20 де читаємо: “Господь у храмі своєму святому; нехай вся земля мовчить перед ним!” Се значить, щоби усі народи звернули свою увагу на вість яка має бути післана до них. Присуди Єгови були написані довго наперед, то

му що Він предвидів хто сповнить ті пророцтва і услів'я тих записаних судів. В день Господень, т. є., по сім, як Ісус Христос прийшов до свого храму судити, тоді хтось мусів оголосити написані суди в Біблії, і в Псалмі 145:5–9 є ясно зазначено, що ці суди Господь оголосить через Божих вірних свідків тепер на землі. Ці свідки є цілковито посвячені Господу і Його царству і їх уповажнення є зазначене в пророцтві Ісайї (61 голіві), де знаходяться слова, що Господь назначив помазанників оголосити день суду нашого Бога. Отже оголошуючи Божий суд, жадний чоловік не береться судити когось другого, але лише сповіщає факти Божого суду над кимось. Тепер без найменшого вагання можна виразно заявити, що народи стоять перед судищем Господнім, і тепер голосяться ці суди для того, щоб люди могли побачити хто є їх приятель і на чийй стороні вони мають стати. Бог Єгова є їх правдивий Приятель і хто стане по Його стороні, той буде благословенний.

Слово “Христос” значить помазанник Божий. Ісус є Головою помазанників, котрі є названі Його братами. Отже коли Господь говорить про свої браття в сім пророцтві, то Він відноситься до тих, що є дійсно Його послідователі і цілковито віддані Богу, і там є заключені й ті, що є дійсними післанцями або свідками для Господа на землі.

В сім пророцтві слово “вівця” є ужите символічно і відноситься до кляси людей, що тепер живуть на землі, і котрі умово прийняли Ісуса Христа як їх Відкупителя і виглядають кращого часу під Його правлінням. Ся кляса відноситься до кожного, хто є правдивий послідователь Ісуса Христа. Знову слово “козел” є ужите символічно і представляє клясу людей, що живуть в “Християнстві” і котрі задля форми називають себе Християнами, але котрі не виглядають царювання Христа для благословення всіх людей, але котрі думають і навчають, що самий чоловік одягне землю в красоту й славу, і тоді Господь прийде одвідати її.

Всі добре знають, що духовенство є пастирями своїх так званих “Християн” у так званих християнських церквах. Духовенство – модерністи заперечують слово Боже, а головню се, що кров Ісуса Христа є ціна викупу чоловіка і сим заперечують благословенства які прийдуть для людей в Його царстві. Знову духовенство – фундаменталісти, хотяй кажуть що вірують в Бога й Христа, то однак цілковито відкидають ясну науку Біблії про царювання Христа і роботу Його царства, через що буде знищене зло в світі, і також відкидають привернення роду людського до миру, добробуту, життя, свободи і щастя через те

царство.

Позаяк ці провідники кажуть, що вони представляють Господа, то вони є відвічальні за те знання, яке вони могли набуті, если б вони були старались. Головні члени з їх отар є часто люди великих доходів і сильного політичного впливу, однак котрі вдійсности не інтересуються царством Божим. У світі є багато звичайних людей, що попирають ці організації і для того приймають печать тої організації, так званої “звір”, як на їх чола так і на руки. Слово, “звір” є символічний вираз і відноситься до видимої сатанської організації. Можливо, що й між сими людьми є “вівці”, але більша часть сих провідників, если не всі, є “козлами”. Козел є зарозумілий, гордий, й високомірний, і жорстокий звір. В сих згромадженнях церковних є багато людей котрі бажали б навчитися правди і робити добро, але є стримані стати по стороні Бога і Його Христа задля страху перед духовенством. Отже такі люди сталися в'язнями в сих церквах і Господь говорить до них як до в'язнів. Інші знов в сих зборах, що бажали пізнати правду були переслідувані і викинені через пастирів. До пастирів, котрі перешкоджають членам їх отар пізнати правду, Господь через свого пророка Єремію каже: “Торе пастирям, що занапащують вівці отари моєї, говорить Господь. Порозганяли ви й порозпуджували вівці мої й не наглядали за ними. Оце ж я скараю вас за ледачі ваші вчинки”.

Пророк каже, що Ісус в той час суду, поставить овець по своїй правиці, що значить позиція ласки, а козлів на лівиці, що значить позиція неласки. До тих, що Господь назначив як “козли”, Він сказав: “Бо я голодував, і не дали ви мені їсти; жаждував, і не напоїли мене; був чуженицею, і не прийняли мене; нагим, і не зодягли мене; недужим і в темниці, і не одвідали мене. Тоді озвуться до него й ці, кажучи: Господи, коли ми бачили тебе голодного, або жадного, або чуженицею, або нагого, або недужого, або в темниці, та й не послужили тобі? Озветься тоді до них і промовить, глаголючи: Істино глаголю вам: Скільки раз не чинили ви сього одному з сих найменших, мені не чинили”. – Маттея 25:42–45

Завважте, що Ісус каже, що Його правдиві послідователі є почислені як члени Його тіла і тому вони те саме що Він. Тут застановляємось над фактами, котрі ясно відносяться до пророцтва і через котрі хто–будь може рішити хто є ті “козли” і хто є “вівці”. Протягом кількох минулих років посвячені чоловіки і жінки Богу, яко Його свідки, йшли від дому до дому і розносили вість людям о царстві Божім. Се вони не робили за гроші, але з любові до Бога і до ближнього і тому що Господь ясно приказав йти і доручувати ці ін

формації народам землі. Дуже часто сі вірні свідки приходили до дверей священників і пояснювали їм, що вони одвідують людей, щоб помочи їм зрозуміти слово Боже відносно царства Христового, і щоб люди зрозуміли як поміч і благословенства прийдуть до них. В многих случаях сі священники відганяли сих покірних свідків від своїх дверей, вживаючи строгих і зневажаючих слів проти них, і обходились з ними дуже нечестно. Часто сі священники приказували поліції арештувати їх і увязнити їх, нібито на підставі, що ті Християни ломили недільний закон і продавали книжки без дозволення. Що—кілька день сі покірні свідки були ув'язнені і кинені в темницю за порадою священників, котрі самі називають себе послідувачами Христа. Очевидно сі ув'язнення були роблені тому, що сі вірні свідки несли євангелію царства людям.

Підчас Світової Війни многі з духовенства в Америці, в Канаді, в Англії, в Німеччині, і в інших краях спричинили арештовання і карали дуже строго сих покірних Християн, не тому що вони поповняли якийсь злочин, але тому що вони розказували людям, що та велика війна була доказом приходу Божого царства під Христом. Духовенство всіх віроісповідань прилучилось до противників проти сих вірних чоловіків й жінок, котрі не зробили нічого злого, а лише перешкаджали духовенству тим, що розказували людям правду відносно царства Божого. В многих случаях сі покірні послідувачелі Христа були арештовані за впливом духовенства лише тому, що вони посідали співанники і Біблії. Золотий Вік, число 27, англійський, є переповнений ріжними зізнаннями як духовенство переслідувало покірних послідувачелів Христа. Ісус предсказав се в той самий час коли він виголосив приповідь про вівці й козли сими словами: “Зненавидять вас усі народи задля ім'я мого”. Що Ісус мав на думці сих вірних послідувачелів, коли Він розказував приповідь про вівці і козли, то про се свідчать дальше Його слова: “Если вони мене гонили, то й вас будуть гонити”. І знову Він сказав: “В світі горе матемете, тому що я вибрав вас зі світа”.

Духовенство і головні члени їх отар переслідували Ісуса, і ся сама кляса тепер переслідує Його правдивих послідувачелів, і приказує людям зносити їх книжки і Біблії, і палять їх публічно в вогні. Кождий чоловік або жінка, що були арештовані протягом минулих десяти років за проповідування євангелії царства, то в кождім случаю спричинило до сього духовенство або якийсь головний член з їх отар. Многі були викинені з церков, тому що одважились говорити правду.

Многі, що були духово слабі, тому що не знаходили поживи в церквах, тепер стали проти Бога

й Біблії і з голоду умерли на смерть. До тих, що є відвічальні за сі обставини, Господь через свого пророка каже: “Слабих у стаді ви не покріплювали, й недужих не вигоювали; поранену не перев'язували й розпуджених не привертали та й загублених не шукали, а правили ними жорстоко й насильно. І розсипались жиром усього по льовому звірю та й розбігались. По всіх горах і по всіх високих узгір'ях блукають мої вівці; розсипалась отара моя по всіх країнах, а ніхто не розвідує про них, ніхто не шукає їх”. Отже ясним є, що “козли” представляють ту клясу людей, що переслідує і шкодить покірним послідувачелам Христа, тому що вони проповідують правду.

ВІВЦІ

Господь згадує про ще одну клясу, котру Він називає “вівці”. Вівця є нешкідливе і смирне звірятко і ніколи не шкодить добровільно. Про сю клясу Ісус говорить: “Бо я голодував, а ви дали мені їсти; жаждував, і напоїли мене; був чуженицею, і прийняли мене; нагий, і зодягли мене; недугував, і одвідали мене; був у темниці, і прийшли до мене”. (Маттея 25:35,36) Дальше в пророцтві є показано, що сі вівці кляса неначе скажуть: Господи, коли ми се все вчинили тобі, за що ти нас хвалиш?” А Господь відповість їм, кажучи: “Скільки ви вчинили сим найменшим братам, се вчинили ви мені”.

Факти які сталися в минулих дванадцятьох роках з Господнім народом на землі показують, що Ісусові слова наведені тут сповнились буквально і символічно. В многих случаях було так: Один із Божих свідків, інакше названий кольпортер, одвідував незнайомі дома і коротко розказував членам родини про царство Боже, про другий прихід Христа, про благословенства і поміч яка незадовго приїде для терплячого людства. Коли ж сі слова почує доброго серця людина, то її відповідь буде менше більше така: “Я знаю, що твої слова мусять бути правда і спевністю, що вас вислав Господь. Я знаю, що ви мусите належати до Христа. Ми дуже бажали б мати сі книжки, і з Біблією пізнати більше Бога і Христа і Його царство, але ти бачиш ми є дуже бідні. Мій чоловік вже без роботи кільканадцять місяців. Але здається що ви такі змучені і день такий горячий, прошу зайдіть і спочиньте трохи та напийтесь свіжої води, та підкріпіться трохи”.

Ся чемність є показана тому, що та жінка вірить, що той чоловік є свідком і слугою Божим. Чи Господь любить таке чемне відношення? Ісусові слова в євангелії Марка 9:41 відповідають: “Хто напоїть вас чашею води в ім'я моє, що ви Христові, істинно глаголю вам: не втратить нагороду своєї”.

Господь знає найменшу добротинність показа

ну Його браттям, а головню тоді, коли хтось покаже своє співчуття одиниці тому що вона є Християнином. Многим із тих, що є бідні, купити собі книжку, були дані книжки даром, щоб і вони могли пізнати правду. Такі все показують вдячність Господу і чемність до дателя.

Але бували ще і такі случаї, коли сі вірні чоловіки й жінки прийшли до певного дому, то господар дому казав до них: “Ви мабуть є досить голодні; чи не бажали б ви мати з нами обід. Знову коли надворі непогода, то часом господар, або господиня кажуть: “Чи не переночували б ви з нами? Ви виконуєте добру роботу і ми бажали б щось зробити для вас”. Або знову коли якийсь вірний свідок конає у в’язниці за ґратами, яко жертва гніву і доносу духовенства, декотрі із сих добрих людей одвідували сих в’язнів і указували їм співчуття, тому що вони вірували що вони роблять роботу в ім’я Ісуса Христа. Відносно сього завважмо слова Ісуса в сім пророцтві: “Бо я голодував, а ви дали мені їсти; жаждував і напоїли мене; був чуженицею, і прийняли мене; нагий, і зодягли мене; недугував, і одвідали мене; був у темниці, і прийшли до мене”. – Маттея 25:35,36

СУД

Закаменілий злочинник ненавидить того, хто не робить нічого лише розказує правду, котра відкриває його діла. Диявол ненавидить тих, що голосять правду, слово Боже і Христа. Вони переслідували Ісуса, тому що Ісус говорив правду. До духовенства, котре переслідувало Його, Ісус сказав: “Тепер же шукаєте вбити мене, чоловіка, що вам правду глаголав, котру чув я від Бога”. (Йоана 8:40) Тоді Ісус показав хто спонукав їх так переслідувати Його, коли Він сказав до них: “Ви є від отця диявола і хотіння його хочете робити”. Се пояснює чому декотрі люди переслідують тих, що роблять добре. Духовенство добре знає, що хто йде від дому до дому і показує людям книжки котрі пояснюють Біблію, той розказує правду, що священники не були вірні Богу ані людям. Отже ся правда гніває їх і вони шукають покарати сих вірних свідків Господніх.

Божий суд є написаний проти тих людей, що добровільно грішать проти світла правди, котра походить із Слова Божого. Отже Ісус каже до всіх, що показують духа жорстокості, і є козлами і побивають сих покірних послідувателів: “Ви добровільно грішили проти світла правди; йдіть від мене прокляті, у вічний вогонь, приготований для Диявола і ангелів його”. А тоді, щоби сю справу яснійше представити їм, сказав. “Скільки раз ви зло творили сим найменшим моїм, мені чинили”. Тоді Ісус висказав остаточний суд на тих козлів сими словами: “І підуть сі на вічну погибель”. Се значить їх стріне кара знищення,

на віки від котрої не буде вже помилювання. Двадцята голова Одкриття, котра є вповні пояснена в книжці Світло, пояснює більше се Писання.

Через многі століття люди були тримані в незнанні Божих замірів, і се незнання було головню завдяки роботі лукавого Сатани. Тепер відколи Господь прийшов до свого храму більше світло є дане людям, і Сатана і його організація є тепер відкриті тим світлом. Люди по всіх державах стогнуть під ярмом наложеним на них через знаряд Сатани. Люди бажать помочі. Хто скаже їм правду відносно помочі, такий наражається на ненависть і переслідування Сатани і його агентів. Сі люди є смиренного серця і доброї волі і є покірні і бажать почути вість правди яку приносять до них. Коли вони почують ту вість, тоді вони зачинають бачити, що справді се неможливо для жадної організації людської визволити їх з—під їх великого гнету. Вони зачинають бачити, що лише самий Бог може визволити їх з—під їх великого тягару і смутку, і дати їм благословенства життя, свободи і щастя. Коли чесний чоловік, або жінка прийде до їх дверей з вісткою потіхи, вони з прагненням слухають ту вість і радуються, що се є вість зі Слова Божого для них. Будучи доброї волі й чемні, вони бажать бути ласкавими до тих, що приносили їм таку вість. Ісус наперед знав сі обставини, і тому пророчими словами сказав до тих людей: “І поставить овець по правиці в себе ... і тоді скаже царь тим, що по правиці в него: Прийдіть, благословенні Отця мого, осягніть царство, приготоване вам од утворення світу”.

Від самого почину Бог повідомив, що він введе “насіння” через котре всі народи землі будуть благословенні. То “насіння” в Писанню називається Христос. Ісус каже їм, що для них царство було приготоване від утворення світа. Ся то кляса чесних і доброго серця одиниць ступить найскорше на шлях праведності, що веде до вічного життя; і если вони будуть вірно служити Господу і ходити тим шляхом, вони отримають нагороду – вічне життя на землі. Вони є названі праведні, тому що Ісус у своїм пророцтві дав остаточно своє рішення відносно сих покірних слобами: “Праведні підуть на життя вічне”.

Тепер прийшов час коли те пророцтво Єгови має бути зрозумілим. Се є також час коли правда мусить бути голошена людям. Ті, що чують її мають великий привилей і також відвічальність щодо сього який напрям вони візьмуть. Люди мусять рішати чи їм йти дальше за духовенством, їх сліпими проводарями, або чи вони навчуться про Божі заміри і будуть проваджені Його Словом правди.

Державні урядники закону були заплутані в сатанську полапку, і Сатана також запровадив і

духовенство в свої сіті. Всякий знає, що провідниками в запровадженню прогибційного закону було духовенство. Політикири також ставали в їх ряди, тому що їм здавалось, що вони мусять се зробити щоб дістати голоси в їх виборчих округах і бути вибраними до власті. Знов інші, посідаючи багато грошей і інші добра, ставали в їх ряди також, тому що вони побачили, що вони можуть заробити ще більше грошей з забороненого напиту. Отже в той союз входили священники як провідники, і політикири також прилучились до їх хору, а пачкарі (буглегери) жали великі грошові доходи; а се все видало великий збір злочинців, і тепер злочинства чим раз зростають більші. Тверезо думаючи люди починають бачити, що вони були зловлені в полапку і скоро відступають від духовенства і осувають з них маску якою сі пани закриваються.

Урядники закону стараються стримати поширення злочинства. Духовенство часто мильно представляючи факти урядникам, знають добре, що те, що вони кажуть їм, є неправда. Часом духовенство каже їм: “Сі Дослідники Біблії є закриті злочинники”. Отже щоби помочи сим урядникам виконувати їх задачі властиво, тому є підпринятий всякий можливий крок, щоб Дослідники Біблії, котрі є Господніми свідками, мали відповідні виказові папери коли вони йдуть від дому до дому. Люди починають бачити, що ті люди виконують велике добро щодо стримання злочинств. Сі свідки Господнього царства йдуть до людей з правдою і показують, що лише Господнє царство принесе пільгу і благословенства і тому люди повинні заспокоїтись і почекати ще малу хвилю занім справедливість вповні буде

установлена на землі Господом. Люди починають пізнавати, що Сатана, Диявол, є їх найбільшим ворогом а Єгова Бог і Христос є їх найбільшими приятелями. І як же вони отримали се знання? Не через духовенство ані не через церковні організації. Вони дістають сю головну інформацію з Біблії і з книжок, в яких міститься пояснення Біблії і котрі то книжки вони дістають через вірних свідків Господніх. Тверезі умом урядники закону пізнають сі факти, і бачуть, що Дослідники Біблії роблять більше для доброго порядку між людьми аніж яка інша кляса.

Бажання Дослідників Біблії є співділати з миролюблячими людьми, що бажають чинити добро. Кидати людей до в'язниці і стріляти в інших на підставі підозріння ніколи не установить справедливості. Знання Слова Божого і Його царства є одинокий можливий спосіб реформи. Є написаної Ісаї 26:9; “Коли бо присуди твої діються на землі, тоді живущі на світі навчаються справедливості.” Біблія і факти показують, що суди Господні вже тепер відбуваються на землі. Нехай люди слухають слова Господнього, і слухаючи, нехай пізнають правду і через се знайдуть дорогу до миру, добробуту, справедливості, вічного життя і безконечного щасття.

Вість Слова Божого є найбільше добро, вигода і потреба для публіки. Радіо є ужите для голошеня вістки правди для людей. Вірні свідки Господні приносять сю вість в більше розширеній формі, в формі книжок; до людських домів. Кождий миролюблячий чоловік повинен помагати розносити сю радісну новину о царстві Божім. Приймайте її з вдячністю і віддайте всяку честь і пошану імені Єгови.

РАЙДУГА УГОДИ

(Лекція через радіо, 15 минут)

ВЗАГАЛІ по церквах рідко коли поясняють, або беруть під розвагу предмет про угоди Божі, і тому більшість людей не знає нічого про них. А все ж, після Писання, то ніхто не може отримати вічного життя хіба що він перше зробить угоду з Богом, і буде вірно виконувати ту угоду так довго, як довго він буде істнувати. Важність сього предмету можна бачити тоді, коли ми довідаємось, що Бог зробив шіснадцять ріжних угод з людьми, і що в святому Письмі про угоди говориться в двіста сімдесять і шістьох текстах.

Більше чим через сорок століть ввесь рід людський був зобов'язаний дотримувати одну із Божих угод. Однак дуже маленьке число було свідоме сьої задачі, і тому несвідомо ломлять ту угоду кожного дня. Та вдійсності ніхто не може

мати вимівки ломати ту угоду, тому що вона є ясно зазначена у Біблії. Розумні люди знають, що се є гріх, несправедливо і жорстоко робити те, що забороняє угода, і навіть тоді колиб Біблія й не говорила про се. Писання запевняє нас, що всі переступники угоди будуть покарані, чи то вони робили се свідомо чи несвідомо.

Бог дав райдугу на облаках яко знак, щоб пригадати людям, що певна угода істнує і що люди є відвічальні за зломання її. (1 Мойсея 9:12–16) В тій угоді Бог зобов'язався, що Він ніколи не проклинати ме землі знову, так як се Він зробив через потоп, если Ной й його потомки зобов'язжуться не відбирати ніколи людського життя, ані життя звірят, риб або птиць, лише під певними услів'ями, які були ясно зазначені в угоді (1 Мойсея

8:21; 9:11) Той виїмок був, що життя звірят, риб і птиць, можна було взяти лише тоді, коли ті звір'ята мали статися поживою для чоловіка, а життя чоловіка можна було взяти лише тоді, коли б хтось поповнив убивство. В Нойові і його потомках був заключений увесь рід людський.

Причина задля котрої Бог зробив таку угоду була та, що всяке життя походить яко дарунок від Бога, і для того є святою річчю. Позаяк чоловік не може дати нікому життя, тому він і не має права нікому відбирати його, хиба що він є уповноважений на се Богом, котрий є автором життя. Право відбирати життя якому будь сотворінню належить до Бога. Отже відбирати комусь сей Богом даний дарунок є зухвальством, і несправедливістю, і показує брак пошани до Бога і брак оцінення Його дарунку. Уважне застановлення над сьою точкою переконає кожного розумного чоловіка, що то, що повисше сказано, є правда.

В 1 Мойсея 9:3–18 про ту угоду читаємо: “Усяке двигуще, що живе на землі, буде ваша їда; як зело трав'яне вам усе. Тільки м'ясива з його кров'ю, душею, щоб не їли”. Отже бачимо, Бог дозволив їсти м'ясо з звірят, але йому не вільно було їсти крові. Принцип життя є в крові; і позаяк життя є святий дарунок від Бога, тому чоловік не може їсти крові. Пізніше, Бог зазначив той самий принцип у своїм законі, котрий Він дав для ізраїльського народу: “І хто ... вловить животину чи птицю яку, що їдять, мусить вищідити кров її, і засипати її землею. ... кожен, хто їсть її, викориниться”. (3 Мойсея 17:13,14) Отже бачимо, що кара за їдження крові звірят, що були заколені на їду, була смерть.

Про сю угоду дальше говориться в 1 Мойсея 9:5,6: “Крови бо вашої, душ ваших, вимагатиму, на всякій животині мститимусь за неї і допевнятимусь душі людської від руки чоловіка .. хто пролиє кров людську, того кров теж проливати ме чоловік: бо в образ Божий сотворив Бог чоловіка”. Се значить, що если чоловік убиватиме звір'ята для якої іншої цілі чим поживи, то вони стануться його ворогами і будуть важити на його життя і нищити його. Се також значить, що люди будуть мати право відбирати життя від убійця яко кару за злочин.

Се є зломання угоди вбивати звір'ята для забави або приємностей, або їсти їх кров. Рівнож є се зломання угоди убити якусь особу, або вбивати людей на війні, силувати їх до армії, щоб вони вбивали інших; або підносити ціну на поживи, щоб бідні вмирили з голоду; або нищити живність в поживі або затроювати поживу, щоб прискорити смерть. Родичі ломали сю угоду через се, що жертвували своїх синів і доньок (наприклад посилали їх на війну); міліони чоловіків,

жінок і дітей були кинені левам, були палені на кострі, розпинані, кидані в кип'ячу оливу, гнили й вмирили в в'язницях і на вигнанню по скалистих виспах, і все се було зроблено в ім'я патріотизму і в ім'я релігії.

В очах Бога сі всі злочини були убійствами і ломанням райдуги угоди, тому що невинна кров була пролита. Появлення райдуги на облаках є пересторогою, що та угода дальше існує, бо ся угода була “Віковічна угода з рода в рід” і була зроблена між Богом і “Кожим живучим сотворінням в тілі”. – 1 Мойсея 9:12–17

Позаяк міліони людей ломлять ту угоду кожного дня, тому Бог не є більше зобов'язаний не проклинати землю, і Писання каже, що Він се зробить. Ся угода була зроблена “З усякою живою душею і всяким тілом”, і уповажнювала чоловіка відбирати життя убійцеві. Розуміється робити се в сумніві або на підставі фальшивих свідоцтв було б зломання угоди.

Мойсеїв закон, що був Божий закон, назначував екекуторів відбирати життя від убійців, і такий екекутор називався, “Кровоместник”. Та чоловіком зроблені права не признають вбитих на війні в ім'я патріотизму, і в ім'я релігії, що вони є замордовані, і для того не роблять жадної провізії щоб пімститись за їх кров. Після услів'їв ської райдуги угоди всі сі померші є помордовані, і тому за їх кров мусить прийти “Пімста”.

А тепер питання насувається, коли і як сі убійці отримають “Пімсту”? Відповідь є, що вони отримають пімсту через друге прокляття, котре перейде цілу землю неначе мітла знищення. Бог назначив іншого “Кровоместника” в особі Ісуса Христа, котрий пімститься за всю невинну кров пролиту на землі. Ся робота пімсти за невинну кров буде виконана під-час битви Армагедону, котра відбудеться незадовго.

Бог обіцяв не проклинати більше землі, если люди були дотримали “віковічну угоду”. Але тепер вони ломали сю угоду міліони разів і тому пімста мусить прийти. Армагедон буде тим прокляттям, і тоді будуть покарані всі ті, що проливали невинну кров. Божа ціль є положити вину за проляття крові на теперішню живу генерацию, так як пімста прийшла за кров праведних, “Від крові Авеля праведного до крові Захарії, сина Варахійного, що вбили ... між церквою а жертівнею”, на генерацию, котра жила за часів Ісусових – Маттея 23:34,35

В листі до Римлян 13:4 апостол згадує про “Божого слугу, відомстителя гвіва тому, що хто робить лихе”. В Одкриттію 6:9,10 читаємо: “Бачив я під жертівнею душі убитих за слово Боже, і за свідчення, котре мали; і покликнули голосом великим, говорячи: Доки, Владико святий і прав

дивий, не будеш ... мстити за кров нашу над ти ми, що домують на землі?” Відповідь була, щоб вони чекали ще короткий час, аж поки їх співтовариші й брати не будуть убиті так як і вони були. Час чекання і відпочинку згаданий в тексті вже скінчився. “День пімсти”, або час коли Бог помститься за невинну кров, що була пролята в ім’я патріотизму, уже близько під дверима.

“Битва Армагедону” буде другим прокляттям на землі, тому що люди поломали “Віковичний заповіт” і переступили Божий закон.

В Ісаї 24:5,6 читаємо: “Бо земля вся зледащала під живучими на ній вони бо переступили закон; змінили устави; зломали вічний заповіт”. Також в Псалмі 106:37,38 є сказано: “Синів своїх і дочок своїх в жертву бісам приносили, проливали кров невинну”. Ще даліше в пророцтві Ісаї 59:7 читаємо: “Ноги в них швидко до зла, – скорі вони до проливу безвинної крові”. Знову в Приповістях 5:16,17 читаємо, що Господь ненавидить брехливого язика і руки, що проливають невинну кров.

Сі люди, що вживають примусової конскрипції і противних законів, що силують людей йти на передчасну смерть; сі люди й жінки, що жертвували своїх доньок і синів з причини релігійних обрядів, або котрі вбивали на смерть в релігійних переслідуваннях; і сі, що загарбували поживу, під-час коли мільйони вмирали з голоду, – сі є винні проляття невинної крові. В Псалмі 9:12

згадується про Ісуса як “Кровомстителя” сими словами: “Бо коли Він слідить за пролітою кров’ю, то згадує про них; Він не забуває голо-сіння бідолашних”. Знову в Ісаї 26:21 читаємо; “Ось бо Господь вийде з пробутку свого покарати земнородних за їх беззаконство; й земля видасть із себе кров, що повисала; не таїтиме вже своїх убитих”. Се значить, що в той час буде відкрито, що мільйони невинних людей були за мордовані. Кров тих, що були замордовані в ім’я патріотизму й в ім’я релігії була закрита в тім змислі, що люди думали, що вони повмирали за їх край, або за віру в “світовій війні”, і для того їх смерть була Богом признана.

Задля ської пролітої крові настане час горя, якого не було від коли настали люди, ані ніколи вже більше не буде. (Маттея 24:21) Сі невинні лише протестували, і за се були повбивані як бунтівники або зрадники. Бог завважав сих всіх переступників угоди. Він вірно поставив свою райдугу на небі як пересторогу і напостин. Винуваті тепер не мають вимівок, і тому то предсказане прокляття знищить землю. Урядовий “Кровоместник” Єгови вже взяв владу, і незадовго вилисе гнів свій на народи і свою кару на людей. Ся кара не буде виконана через другий потоп, але через “велике горе”, котре буде відповідною карою на всіх тих, що були винуваті за обграбовання ближнього з Божого дарунку, а іменно за відобрання привілею до життя й свободи, й щастя.

ТЕКСТИ НА ОСВІДЧЕННЯ

Середа 1-го квітня

“По середині між престолом і чотирма животними, і по середині старців, стоїть Ягнятко, наче за-колене, і мало сім духів Божих, що послані по цілій землі”. – Одкриття 5:3

СЕ ТОЙ “Агнець Божий, що взяв гріхи світа на себе”. Він пролив свою кров на Голгофті, котра була представлена як офіра за гріхи людські, а тепер Він йде в славі, одягнений в силу й владу, щоб очистити і осунути гріха світа. Бог мусів мати причину, коли Він робив такий натиск на титул “Агнець” або “агнчик”. Очевидна ціль сього є, щоб пригадати всемо твореві, що Бог є великим пастером і що Ісус є найдорожчим у великій Божій стаді. (Ізраїльтяни) вибирали агня з між стада і заколювали його, і кров того агня була підставою закон-угоди зробленої в Єгипті і ствердженої при горі Синай. Кров Ісуса, Агня Божого заколеного на землі, є умовною жертвою для нової угоди, котра є зроблена на землі і потверджена коло гори Сион. Ісус, Посередник тої угоди, є найбільше олюблений з між усіх Божих сотворінь. – Світло I, 302

Середа 3-го квітня, 1931

“Господь нехай вислухає тебе в день тісноти; ім’я Бога Якового нехай заступить тебе”. Псалма 20:1

ЧОМУ БОГ мав би старатися о спеціальну охорону для останка “в той день”? Отже останку є припоручено нагоду і відвічальність давати свідоцтво Ісуса Христа. Вони є головними ворогами Сатани на землі; і Сатана, знаючи се, виступив проти них війною, і з тим лукавим заміром, щоб знищити їх. Бог поклав свою руку над останком, і наче каже до Сатани: “Ти можеш противитись сій громаді, але не вбивай її”. Вона є під охороною Господа Бога, бо є Його свідками і Він припоручив їм голосити вість. (Ісаї 51:15,16) В сім то дні, коли приготування робляться до війни, Господь сил охороняє своїх свідків, що співають в Його честь. – Вартова Башта 10/15/30

Середа 15-го квітня, 1931

“Коли хто згрішить, заступника маємо перед Отцем, Ісуса Христа праведника”. – 2 Йоана 2:11

ЗАСТУПНИКОМ є той, що заступається за когось

іншого і є утішителем для того, за кого він заступається.

Коли Ісус вознісся на небо і сів по правиці Єгови, від того часу Він стався заступником за синів Божих в тілі. Та задля слабостей, які має кождий з цих, вони мають нахил до гріха; і для того кождий з них потребує заступника. Окрім сього, що Ісус був заступником для посвячених в небі, то Він ще обіцяв своїм ученикам, що Він бу де молити свого Отця Він висле їм іншого утішителя, або заступника. Слово *паролсхтос* значить утішитель, помічник, і також заступник; і сей по мічник мав заступатись за церкву під-час коли Ісус не був присутній з своїми послідувачами. Сим заступником, або утішителем, є святий дух. – Вартова Башта 9/1/30

Середа 22-го квітня, 1931

“Нехай ввійде народ праведний, що любить правду” –
Ісаї 26:2

ІСУС положив закон, що лише ті, що принесуть овочі царства, будуть мати вхід в то царство. Ті, що люблять Бога, будуть сповняти і Його заповіді. (Йоана 14:21) Єсли ж хто не прийняв любові правди і але даліше тримає знання правди з самолюбства або є

байдужий, то яка судба чекає його? Чи не самий він стає в опозиції і є зведений гріхом і “лукавим”? (2 Петра 3:17) Єсли так, то здається що робота розділення буде поступати даліше, щоб вірні явилися. Писання запевняють нас що все, що можна буде стрясти, буде стрясене, і ті що тримають правду задля самолюбства, будуть стрясені лише праведні остануться. – Вартова Башта 10/1/30

Середа 29-го квітня, 1931

“Хоч попаду в темряву, то Господь мене освітить”. –
Михея 7:8

ЄГОВА не відкриває своїх тайнів аж поки не прийде властивий час на відкриття їх. Тоді Він відкриває свою ціль для тих, що бояться Його, отже відкриває тим, що люблять Його і служать Йому вірно і несамолюбно. (Нс 25:14) Бог Єгова є світлом, і то світло походить від Нього і відкриває Його заміри для тих, що люблять Його. Те, що робить відкриття є світло. Єсли Божі діти ходять у світлі котре Він дав їм, то вони є спільниками в тій роботі яку Він припоручив їм. Найбільша ласка яку чоловік може посідати, то се знання о Бозі, і тоді ходити в тім світлі яке Бог дав йому. Ефесян 5:13. Світло II, 7

ПИТАННЯ І ВІДПОВІДІ

Питання: Чи Ісус дав Господню молитву лише для своїх учеників, чи й взагалі для людей?

Відповідь: Він дав сю молитву не лише своїм ученикам, але й також для добра всіх тих, що опісля повірили в Господа Ісуса Христа, і були приведені до повної гармонії з Богом через Ісуса Христа. Ніхто інший не може властиво молитися сею молитвою.

Питання: Що означають слова в Маттея 6:17, “Тиж, коли постиш, намасти голову твою, і вмий лице своє?”

Відповідь: Бог ненавидить гіпокритів. Ви часто можете бачити людей з прибраним та сумним лицем і з дуже покірними словами на устах. Сим вони показують, що вони неначе терплять і відрікаються себе ради Господа. Їх дійсна ціль є, що би звернута увагу інших людей на себе і щоб люди казали про них: “Що за красний Християнин сей чоловік є!” Ось так вони ошукують людей й себе, але сим вони не можуть ошукати Господа навіть на хвилину. Господь знає, що сі люди є гі покритими. Для тої причини Ісус навчав своїх учеників такими словами: “Коли ж постите, нехай не буде в вас, як у лицемірів, сумного виду: змінюють бо лица свої, щоб здаватись людям постниками. Істинно глаголю вам: Що мають вони нагороду собі. Ти ж, коли постиш, намасти голову твою, і вмий лице твоє щоб не здавався

людям постником, а Отцеві твоєму, що потай; а Отець твій, що бачить потайне, віддасть тобі прилюдно”. (Маттея 6:16–18) Ви можете бути певні, що єсли хтось вдає за більше побожного, або святого чим інші, і сим звертає на себе увагу, то такий є гіпокритом.

ЛИСТ ВДЯКИ ГОСПОДЕВИ

ЧУДОВІ ПРАВДИ

Мій Дорогий брате Рутерфорд в Господі:

Коли я скінчив читати книжку Сотворення, котра недавно вийшла в нашій мові, я дійсно не маю слів ви сказати що за чудовий матеріал я знайшов в сій красній книжці. Те, що мені бракувало, я знайшов в ній. Тепер я яснійше бачу чим коли яку роботу ти виконуєш. Я бачу, що Господь висвічує сі чудові правди для людей через тебе і твоїх співробітників, і що Товариство є дійсно організація Бога на землі.

Я вповні розумію велику помилку яку декотрі брати поповняють що вони йдуть іншою дорогою. Я дуже жалую, що так много українських приятелів є зведені через так звані “брати”. – Римлян 10:17,18

Через довгий час я сумував і був знеохочений задля сього відступлення, яле я тепер бачу, що лише ті, що є ревні до Господньої справи, можуть вповні розуміти і оцінити їх відношення до Господа.

Нехай Господь благословить тебе і твоїх співтоваришів, остаюсь з Його ласки,

М. Тимків, Н. Дж.